

Posle razlaza sa Crnom Gorom 2006. godine, Srbije je izgubila slobodan izlaz na more, čime se pridružila zemljama poput Mađarske, Austrije, Češke, Slovačke, Švajcarske, koje su, u nedostatku mora, razvile turizam na rekama i jezerima. Dušan Eglendžija skiper, predsednik Udruženja nautičara i sekretar u Nautičkom savezu Srbije, sve češće u ulozi „vodiča“, na 1.200 km reke Dunav, gde se na nautičkoj karti nalazi Stari Slankamen, dočekuje turiste sa pričama i legendama vezanim za dve reka.

Priču počinje sa Dunavom koji je ovde široka, razlivena reka, te se saobraćaj odvija obeleženim plovnim putem: gledano nizvodno, sa desne strane su postavljeni crveni plovcvi koji označavaju desnu ivicu plovnog puta, sa leve strane zeleni, koji označavaju levu ivicu plovnog puta. Dunav prolazi Srbijom u dužini od 550 km. Širina Dunava kod Starog Slankamena je nepun kilometar, 950 m. Dunav i reka Tisa koja se kod Starog Slankamena uliva u Dunav, dele ovaj regiona na Srem, Bačku i Banat. Dunav je bogat ribom. U njemu živi 36 vrsta rečnih riba, od toga 20 vrsta belih, ostale su velike ribe: som, smuđ, šaran, štuka, kečiga i dr., i sve jestive. Sportski ribolovci love male ribe štapovima za pecanje, a profesionalni ribari, alasi, mrežama izlovljavaju velike ribe i njih u Starom Slankamenu ima tridesetak. Oni love u ranim jutarnjim satima i prvi su na pijacama po okolnim mestima. Oni takođe, svežom ribom snabdeavaju i čarde kojih u ovoj opštini ima nekoliko. - Turisti iz razvijenih evropskih zemalja nazivaju nas „Poslednjim Mohikancima“ jer još uvek jedemo ribu iz reke. Kod nas Dunav još uvek nije toliko zagađen, pa dunavsku ribu redovno konzumiramo. Povremeno nosimo ribu na analize u laboratoriju FINS-a, u Novom Sadu, kojima je potvrđeno da još uvek u toj ribi nema kritične količine nedozvoljenih elemenata, teških metala, fekalnih bakterija i sl. - kaže gospodin Eglendžija. Pejzaž Starog Slankamena krase i adice, rečna ostrvca i tokom leta sprudovi prepuni kupača. U Starom Slankamenu se završava Fruška gora. Nadomak Starog Slankamena reka Tisa beleži nulti kilometar jer se upravo tu uliva u Dunav. Za raličku od Dunava, Tisa je sva u koritu i može da se plovi od obale do obale. Ona je dublja od Dunava i takođe bogata ribom. Najveći primerci slatkovodne ribe su ulovljeni upravo na ovom prostoru. Zabeleženi su ulovi soma preko 100 kg, velikih šarana, smuđa... Krajem maja, kada počinje slobodan lov na šarana, soma, smuđa i štuku, obale reke budu načičkane čamcima i ribolovcima. Na ušću Tisa je široka 250m i deli ovaj regiona na Banat i Bačku, na Lale i Bačvane. Reka Tisa je čista, nezagađena, i na skali od 1 - 10, nalazi se na petom mestu. Ona je tiha, mirna ravničarska reka, na jedan km ima pad svega 1cm. Ali nije uvek bilo tako. Do XVIII veka, u prolećnim mesecima, kada se otapao sneg sa Karpata, gde se nalazi njeno izvoriste, plavila je na stotine hiljada hektara plodnog panonskog zemljišta, i ta zemlja nije mogla da se obrađuje. Od vremena Marije Terezije započeta je gradnja dolmi i nasipa, i danas je celim tokom od 980 km ukoričena i ne razliva se, mada nabuja i nivo joj poraste za 4 - 5 metra. Tisa je

jedina reka u svetu koja, sredinom juna, „procveta“. Ukratko ovo je fenomen kada tzv Tiski cvet izlazi iz svoje larve koja je tavorila u rečnom mulju tri godine i izleće na svetlost dana da bi tokom tri dana, koliko traje njegov vidljivi život, zaigrao „ljubavni ples“ i umro. Za reku Tisu vezuje se ime Atila Henskog zvanog Bič Božji, kralja Huna od 434. do smrti 453. godine. Iako Slankamenčani nisu jedini, oni tvrde da je kralj sahranjen baš ovde, u koritu reke. Naime, Tisa se nekada ulivala u Dunav gradeći deltu: jedan krak se ulivao u Dunav kod Sremskih Karlovaca, drugi kod Zemuna, a ovaj kod Starog Slankamena, pregradili su njegovi vojnici, da bi sahranili svoga kralja na dnu korita reke sa svim opljačkanim blagom, i ponovo pustili Tisu preko njegovog groba da ga kroz vekove niko ne bi oskrnavio. I danas belosvetski avanturisti dolaze sa najsavremenijom uređajima tražeći zakopano blago. Gospodin Eglendžija kaže da Slankamenčani ne treba ništa da izmišljaju, da su im i priroda i istorija ostavile dovoljno toga za jednu pravu turističku avanturu, dobar provod ili nova saznanja. Veliki izazov su ove dve reke, koja svaka na svoj način pruža dovoljno materijala i za one koji dolaze sa određenom namerom, i za one radoznale. Uz to, Stari Slankamen ima sve preduslove da iskoristi i nadogradi turističke potencijale ove dve reke, a vreme će pokazati na koji način će to biti realizovano.

